Dosarul nr. 4r-1882/2024 *(4-23135305-02-4r-25042024)*
Judecător: Liudmila Beșliu

D E C I Z I E
În numele Legii

24 martie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele completului, judecător: Oxana Robu
Judecători: Olga Cojocaru și Vladislav Schibin

A examinat în ordine de recurs, *fără participarea părţilor,* recursul declarat de contravenientul Popescu Ștefan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024, pronunțată în cauza contravențională în privința lui **Popescu Ștefan** învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional al RM,

Termenii de examinare a cauzei:
În instanța de fond: 19.09.2023 - 05.04.2024;
În instanța de recurs: 25.04.2024 - 24.03.2025.
Procedura de înștiințare legală a fost efectuată.

Asupra recursului declarat de contravenientul Popescu Ștefan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024 în cauza contravențională în privința lui **Popescu Ștefan** învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional al RM -

C O N S T A T Ă:

1. La 23 august 2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliţie Buiucani al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău, Celac Renard, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI nr.05 993998, prin care Popescu Ştefan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 70 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3500 lei, fiind reţinut faptul că, acesta la 06 mai 2023, folosindu-se de reţelele de socializare „Facebook” a postat informaţii calomnioase care nu corespund adevărului, astfel înjosind onoarea şi demnitatea cet. *****.

La rândul său, făptuitorul Popescu Ştefan la 08 septembrie 2023 a înaintat o contestaţie privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la

contravenţie.

2. Prin *hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024* s-a respins contestația depusă de Popescu Ștefan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI nr.05 993998 din 23.08.2023 întocmit de agentul constatator Celac Renard din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani al Direcţiei de Poliţie mun. Chişinău, prin care Popescu Ștefan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravenţional, ca fiind neîntemeiată.

3. *Împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024 a declarat recurs contravenientul Popescu Ştefan* prin care a solicitat a admite integral cererea de recurs, prin prisma prevederilor art. 473 alin. (l) pct. 2) lit. a) din Codul contravenţional, a casa hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024, dosarul nr.5r- 5831/2023 4-23135305-12-5r-19092023 și a pronunţa o nouă hotărâre prin care a anula procesul-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI05 993998 din 23.08.2023, cu pronunţarea hotărârii de încetare a procesului contravenţional.

În susținerea recursului declarat, recurentul Popescu Ștefan a adus următoarele argumente:

- instanţa la examinarea fondului cauzei intenţionat şi cu bună ştiinţă a ignorat acţiunea procedurală prevăzută prin prisma prevederilor art. 382 alin. (l) din Codul contravenţional, citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional, însă, la materialele cauzei contravenţionale lipseşte dovada de citare legală a presupusului contravenient.

- instanţa la examinarea fondului cauzei nu a ţinut cont că, procesul verbal cu privire la contravenţii supus contestării este întocmit cu încălcarea art. 443 alin. (l) lit. f) din Codul contravenţional, *aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387*, cât și a ignorat prevederile art. 384 alin.(2) lit. a) din Codul contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional are dreptul la apărare.

- instanţa la examinarea fondului cauzei nu a ţinut cont de faptul că procesul-verbal cu privire la contravenţii este întocmit în contradicţie cu prevederile art. 443 alin. (l) lit. d) şi e) din Codul contravenţional, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie. Încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

- la capitolul respectiv menţionează că potrivit art. 443 alin. (7) din Codul contravenţional, în procesul-verbal nu se admit rectificări, adăugiri, alte modificări. În cazul necesităţii unor astfel de acţiuni, se încheie un nou proces-verbal, în care se face consemnarea respectivă, la caz, însă agentul constatator a întocmit procesul verbal cu rectificări şi modificări, și anume pct.3.2. din Procesul-verbal cu privire la contravenţii.

- sub aspectul legalităţii procesului-verbal, contravenientul reţine că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, deoarece nulitatea absolută are ca scop ocrotirea unui interes general, social şi doar astfel poate fi asigurată respectarea principiilor legalităţii şi dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional.

- legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie în forma *ad validitatem*, pentru încheierea sa valabilă în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional îi este impusă agentului constatator, date fiind dispoziţiile art. 445 din Codul contravenţional.

- pornind de la aceste premise, se poate observa că legislaţia conferă putere actelor întocmite de către agentul aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu, constatările sale fiind girate cu prezumţia de temeinicie şi de legalitate, însă, organul constatator nu este în drept să examineze cauza contravenţională în lipsa persoanei împotriva căreia a fost pornit procesul contravenţional, cu excepţia cazului în care persoana îşi exprimă în mod clar dorinţa de a nu se prezenta la examinarea cauzei sale.

- contrar acestor prevederi, după cum s-a stabilit mai sus, contravenientul Popescu Ştefan nu a fost înştiinţat în modul stabilit de lege, iar instanţa la examinarea fondului cauzei a ignorat aceste cerinţe legale.

- cu privire la respectarea dreptului la apărare, recurentul susține că persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, Ştefan Popescu nu a beneficiat de garanţiile procesuale prevăzute de art.384 alia şi 378 din Codul contravenţional. Această împrejurare confirmă faptul că procesul-verbal cu privire la contravenţie nu a fost întocmit cu respectarea prevederilor art.443 alin.(l) lit. f) şi g) din Cod contravenţional, or, aceste dispoziţii legale asigură respectarea dreptului la apărare al persoanei în privinţa căreia a fost intentat procesul contravenţional.

- instanţa de examinarea fondului cauzei, în susţinerea şi pronunţarea hotărârii supuse în ordine de recurs, a reţinut ca drept probe: a) procesul-verbal cu privire la contravenţie; b) raport privind înregistrarea contravenţiei; c) cererea victimei *****; d) proces verbal de audiere a victimei *****, unde acesta comunică că Popescu a postat pe „Facebook” informaţii ce îi lezează onoarea şi

demnitate numindu-l organizatorul grupării criminale; e) extras de pe pagina „Facebook” cu postarea anunţului plasat de Ştefan Popescu precum că „la 28.04.2023 un grup de criminali organizați de *****... şi fotografiile unor persoane; f) proces verbal de audiere a lui Popescu Ştefan.

- instanţa de fond examinând fondul cauzei a ajuns la concluzia precum că, cet. Popescu Ştefan a răspândit cu bună ştiinţă informaţii mincinoase ce-l defăimează pe cet. ***** şi anume precum că acesta ar fi fost un criminal, precum că a distrus bunurile din proprietatea privată.

- concluzia instanţei la examinarea fondului cauzei privitor la „răspândirea cu bună ştiinţă a informaţiilor mincinoase” o consideră neîntemeiată întrucât potrivit Contractului de donaţie din 17.04.2000 contravenientul Ştefan Popescu este proprietar al terenului cu o suprafaţă de 600,00 m/p înregistrat la OCT „Cadastru” cu nr.***** la 22.05.2000 amplasat în or. ***** str. ***** 34. În baza Dispoziţiei Primăriei din anul 2000, terenul cu o suprafaţă de 700,00 m/p i-a fost transmis în posesie şi folosinţă contravenientului, mai apoi legalizat prin decizia Consiliului oraşului ***** nr.1.5.2. din 05.02.2004.

- în acest context, recurentul în cauză, prin actul administrativ prenotat deţine perfect legal dreptul de posesie şi folosinţă asupra terenului cu o suprafaţă de 700,00 m/p din zona de protecţie a râuleţului *****, însă instanța de fond nu a ţinut cont de faptul că, actele administrative emise de către Consiliul oraşului ***** cu privire la înstrăinarea ilegal a unui teren cu o suprafaţă de 700,00m.p. terţelor persoane la moment fac obiectul cauzei penale nr.2013038160 la care urmărirea penală este efectuată de către CNA şi Procuratura Anticorupţie.

- instanţa la examinarea fondului cauzei nu a ţinut cont de faptul ilegalităţii înstrăinării terenului în cauză, precum şi a mai multor terenuri din albia râuleţului *****, este constatat şi de către Inspecţia pentru Protecţia Mediului scrisoarea nr.205 din 03.02.2023.

- este relevat şi faptul că, instanţa la examinarea fondului cauzei a ignorat proba certă şi irevocabilă precum că, dreptul de proprietate, posesie şi folosinţă a lui Ştefan Popescu, recurentul în cauză, asupra întregului teren este confirmat prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 10.05.2023 dosarul nr. 5r-7968/22 (4-22180301-12-5r-08122022).

- aşa numita „victimă” Holban V. are calitatea de autor al infracţiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) şi art. 197 alin. (2) lit. a) din Codul penal, cauza penală nr. *****, care împreună cu alte patru persoane, executorii infracţiunilor prenotate, în seara de 28.04.2023, ora 20:35 min. au sărit gardul şi au pătruns ilegal, forţat în proprietatea privată a contravenientului şi au deteriorat/tăiat 70 (şaptezeci) tufe de vie de categoria „ELITĂ”.

- pentru o claritate a faptelor infracţionale a cet. ***** şi a complicilor aduc la cunoştinţă că, numai un botoşi de viţa de vie de categoria „Elita” costă cel mai

ieftin 25 Euro, iar o tufă de viţă de vie de categoria „Elita” valorează de la 300 (trei sute) Euro. Acum facem cele mai mici calcule 70 (şaptezeci) de tufe înmulţim la 300 (trei sute) Euro este egal cu suma prejudiciului de 21 000,00 (douăzeci şi una mii) Euro.

- aşa numita „victimă” Holban V. este o persoană de rea-credinţă, neserios şi necinstit pe care îl consideră ca un intermediar fals care nu are nici un interes la terenul în cauză.

- instanţa la examinarea fondului cauzei nu a ţinut cont de declaraţiile şi probele prezentate de recurent prin care se dovedeşte cert că, agentul constatator prin neexecutarea sau executare necorespunzătoare a obligaţilor sale funcţionale a dus la încălcarea gravă a dreptului contravenientului de posesie şi folosinţă a lotului de pământ, a dreptului de proprietate asupra obiectului juridic principal asupra obiectului material descris mai sus.

- în aceste circumstanţe a fost nevoit/impus, forţat de a pune la dispoziţia cetăţenilor şi spre atenţia conducerii ţării şi a organelor de drept, despre încălcările comise de rău-făptaşul *****, precum şi de acţiunile pasive a agentului constatator.

- instanţa la examinarea fondului cauzei nu a ţinut cont precum că agentul constatator nu a prezentat şi nu dispune de probe certe că materialul difuzat pe reţelele de socializare nu corespund adevărului.

- declar cu toată responsabilitatea că toate faptele descrise şi difuzate pe reţelele de socializare pe pagina personală Facebook, sunt veridice şi sunt probate cu documente justificative.

- sub acest aspect, consideră neîntemeiată şi lipsită de suport probatoriu concluzia instanţei la examinarea fondului cauzei precum că, informaţiile răspândite de cet. Popescu Ştefan pe „Facebook„ precum că ***** ar fi fost un criminal, nu au un careva suport probatoriu, or, în privinţa cet. *****, Popescu Ştefan nu a prezentat sentinţă de condamnare în acest sens. Drept urmare, instanţa va aprecia critic argumentul petentului privind lipsa unor probe la caz, cât şi a elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute la art. 70 Cod contravenţional, or acesta se combate prin materialul acumulat şi prezentat instanţei de judecată.

- recurentul consideră lipsită de suport probatoriu concluzia prenotată or, acţiunile infracţionale asupra bunului, descrise mai sus de distrugerea bunurilor care aparţin cu drept de proprietate, delapidarea averii străine, distrugerea intenţionată a bunurilor, încălcarea cerinţelor de protecţie a subsolului, violarea domiciliului, vătămarea sănătăţii a recurentului în ansamblu aceste acţiuni nu conţin acţiuni criminale.

- toate probele prezentate dovedesc inversul, iar concluzia instanţei la examinarea fondului cauzei privitor că, petentul Popescu Ştefan nu a invocat careva argumente plauzibile, prezentat probe în susţinerea poziţiei sale, fapt ce

denotă că, contestaţia depusă este una neîntemeiată şi pur declarativă o consideră neîntemeiată şi lipsită se suport probatoriu.

- agentul constatator a încălcat grav drepturile contravenientului de posesie şi folosinţă a lotului de pământ, a dreptului de proprietate asupra obiectului juridic principal, asupra obiectului material descris mai sus, iar procesul-verbal cu privire la contravenţii supuse contestării nu se încadrează în prevederile art. 443 alin. (l) lit. d) şi c) din Codul contravenţional, de care instanţa nu a ţinut cont.

- instanţa nu a ţinut cont de faptul că, nu poate servi temei legal de aplicarea art. 70 alin. (l) din Codul contravenţional prin faptul că lipsesc elementele faptei contravenţionale obiectul juridice principal şi obiectul material.

- potrivit Raportului de expertiză ecologică de stat a cauzei penale nr.2011038024 din 04.05.2012 cu privire la atribuirea ilegală de către Primăria or. ***** a unor terenuri pentru construcţie emis de Direcţia expertiză ecologică de stat şi autorizaţii de mediu, Inspectoratul ecologic de Stat este stipulat că atribuirea de către Primăria or. ***** a terenurilor şi autorizaţiilor de pentru amenajări şi construcţii în preajma râuleţului ***** în lipsa Planului Urbanistic cu stabilirea demisiuni şi hotarelor zonelor şi fişierelor de protecţia apelor şi a documentaţiilor de proiect privind construcţia caselor în aceste zone şi fâşii supuse în mod obligatoriu expertizei ecologice de stat, nu corespund cerinţelor Legii nr. 1515/1993 privind protecţia mediului înconjurător, Legii nr. 851/1996 privind expertiza ecologică şi Legii nr.440/1995 cu privire la zonele şi fâşiile de protecţie a apelor râurilor şi bazinelor de apă.

- instanţa nu a ţinut cont de probele prezentate, de declaraţiile recurentului, iar potrivit art.14 din Codul contravenţional agentul constatat are obligaţia de a dovedi vinovăţia contravenitului, însă faptele sunt diametral opuse şi în acest context declară cu toată responsabilitatea că toate faptele descrise sunt veridice, iar fapta contravenţională imputată este lipsită de suport juridic.

- prin prisma motivelor invocate solicită respectuos instanţa de recurs de a admite integral prezenta cerere de recurs precum este formulată.

4. Procedura de înștiințare legală a fost executată.

Potrivit prevederilor art. 447 alin (1) și (2) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Părțile la proces au fost înștiințate legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 391 Cod de Procedură Penală RM privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, cercetând materialele cauzei, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Popescu Ștefan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 aprilie 2024, ca fiind nefondat,* reieșind din următoarele considerente.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6§2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este

adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

5.2. În fapt, reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că, la data de 23 august 2023, agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliţie Buiucani al Direcţiei de Poliţie mun. Chișinău, Celac Renard, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI nr.05 993998, prin care Popescu Ştefan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravenţional şi sancţionat cu amendă în mărime de 70 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 3500 lei, fiind reţinut faptul că, acesta la 06 mai 2023, folosindu-se de reţelele de socializare „Facebook" a postat informaţii calomnioase care nu corespund adevărului, astfel înjosind onoarea şi demnitatea cet. *****.

La rândul său, făptuitorul Popescu Ştefan la 08 septembrie 2023 a înaintat o contestaţie privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024 s-a respins contestația depusă de Popescu Ştefan împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI nr.05 993998 din 23.08.2023 întocmit de agentul constatator Celac Renard din cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani al Direcţiei de Poliţie mun. Chișinău, prin care Popescu Ştefan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravenţional, ca fiind neîntemeiată.

5.3. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Este de menționat că la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia și raportând la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța de recurs constată că dispozițiile legale au fost respectate.

Colegiul reține că, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest

context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de recurs denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional, descrierea faptei fiind amplă, detaliată, cu arătarea tuturor împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, inclusiv datele de identitate ale agentului constatator şi denumirea autorității pe care o reprezintă, date de identitate ale persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, fapta contravențională, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție, încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională. Procesul-verbal este semnat pe fiecare pagină de agentul constatator.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră că, dispozițiile legale pertinente au fost corect menționate de către agentul constatator, sancțiunea fiind aplicată cu respectarea prevederilor legale referitoare la cuantumul amenzii.

Potrivit art. 445 Cod contravențional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele şi funcția agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populației, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

5.4. Sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța de recurs reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității, iar careva motive de declarare a nulității procesului contestat, după cum invocă contravenientul recurent, nu se atestă.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu alin. (1) art. 442 al Codului contravențional procesul – verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui în comiterea încălcării prevederilor art. 70 alin. (1) Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia. Or, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de codul contravențional, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Astfel, cumulul de probe administrat la materialele cauzei confirmă fără echivoc, că Popescu Ștefan contrar alegațiilor sale, inclusiv din cererea de recurs, se face vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 70 alin. (1) Cod contravențional prevede răspundere pentru calomnie, adică răspândirea cu bună ştiinţă a unor informaţii mincinoase ce defăimează o altă persoană, care se sancţionează cu amendă de la 48 la 72 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore, cu amendă de la 72 la 150 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere cu privarea de dreptul de a deţine anumite funcţii sau de dreptul de a desfăşura anumite activităţi pe un termen de la 3 luni la un an.

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu

privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005)*, Angel împotriva României *(§ 52, din 04 octombrie 2007)* sau Ozturk împotriva Germaniei *(din 21 februarie 1994)*. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

Instanța de recurs reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului *(cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007),* cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

5.5. Prin urmare cu privire la temeinicia procesului verbal de constatare a contravenției, Colegiul penal reține, că la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție agentul constatator a acumulat suficiente probe pertinente și concludente ce demonstrează vinovăția contravenientului. Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului verbal, instanța de recurs reține că situația de fapt reținută în procesul verbal corespunde realității.

Colegiul penal denotă că, procesul-verbal contestat a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia aplicată în privința sa, fapt confirmat prin semnătura acestuia, contravenientul nu a indicat careva obiecții și nu a probat în nici un fel faptul că, la data de la 06 mai 2023, folosindu-se de reţelele de socializare „Facebook" nu a

postat informaţii calomnioase care nu corespund adevărului, astfel înjosind onoarea şi demnitatea cet. *****.

6. Prin prisma celor ce preced, Colegiul va da o apreciere critică argumentelor recurentului, așa cum nu a fost demonstrat prin nici o probă pertinentă și concludentă că, agentul constatator a comis o eroare în ceea ce privește stabilirea subiectului comiterii contravenției, cât și a tuturor circumstanțelor cauzei.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiționar, instanța de recurs găsește fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Popescu Ștefan în comiterea calomniei.

Colegiul reține că fapta reținută în sarcina contravenientului este confirmată şi prin materialul probator administrat în cauza contravențională, şi anume: procesul-verbal cu privire la contravenţie; raport privind înregistrarea contravenţiei; cererea victimei *****; proces verbal de audiere a victimei *****, unde acesta comunică că Popescu a postat pe „Facebook„ informaţii ce lezează onoarea şi demnitate numindu-l organizatorul grupării criminale; extras de pe pagina „Facebook” cu postarea anunţului plasat de Ştefan Popescu precum că la 28.04.2023 un grup de criminali organizat de ***** şi fotografiile unor persoane; proces verbal de audiere a lui Popescu Ştefan.

Circumstanțele speței relevă că, recurentul Popescu Ștefan, folosindu-se de reţelele de socializare „Facebook” a postat informaţii calomnioase care nu corespund adevărului, astfel înjosind onoarea şi demnitatea cet. *****.

Prin urmare, analizând probele administrate la dosar, Colegiul penal confirmă concluzia instanței de fond că, vinovăția lui Popescu Ștefan de săvârșirea faptelor comise, integral este confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, astfel încât materialele dosarului coroborează cu cumulul de probe administrat la materialele cauzei confirmă fără echivoc, că Popescu Ștefan contrar alegațiilor sale, inclusiv din cererea de recurs, se face vinovat de calomnie, încălcând prevederile art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, instanța constată că la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator, a prezentat probe suficiente întru confirmarea vinovăției lui Popescu Ștefan, în comiterea faptei contravenționale prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional. Instanța apreciază ca fiind declarative afirmațiile petentului Popescu Ștefan drept temei pentru anularea procesului-verbal precum că, nu este probată vinovăția acestuia, or, reprezintă doar o încercare de eschivare de la răspundere contravențională și care vin în contradicție evidentă cu materialele cauzei.

Instanța de recurs menționează că, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și

persoana în privința căruia a fost întocmit procesul se bucură de prezumția de veridicitate, aplicabilă actelor administrative, în cazul în care a fost întocmit legal.

În contextul circumstanțelor arătate, Colegiul reține că prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens. Astfel, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, Colegiul penal concluzionează că Popescu Ștefan este culpabil de comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, instanța studiind și analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI nr.05 993998 din 23.08.2023, întocmit de către agentul constatator, în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional și a deciziei de sancționare contravențională, a stabilit că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel s-a dovedit cu certitudine că argumentele invocate de recurentul Popescu Ștefan sunt neîntemeiate și au ca scop încercarea de a se eschiva de la răspunderea și pedeapsa contravențională.

6.1. Prin urmare, raportând împrejurările de fapt avute loc la circumstanțele de drept stabilite de către agentul constatator, instanța de recurs consideră că, Popescu Ștefan la 06 mai 2023, folosindu-se de reţelele de socializare „Facebook” a postat informaţii calomnioase care nu corespund adevărului, astfel înjosind onoarea şi demnitatea cet. *****, pentru care faptă a şi fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzută de art. 70 alin. (1) din Codul Contravențional al RM, care prevede sancțiunea pentru, calomnie, adică răspândirea cu bună ştiinţă a unor informaţii mincinoase ce defăimează o altă persoană, fiind cumulate toate elementele componenței de contravenție imputate lui Popescu Ștefan.

Conform art. 425 alin. (5) din același Cod, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prevederile codului.

6.2. Prin urmare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr MAI nr.05 993998 din 23.08.2023, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, Colegiul îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Popescu Ștefan și-a găsit confirmare pe deplin, acțiunile căruia agentul constatator le-a încadrat corect în temeiul art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul reține că în procesul contravențional vizat au fost administrate suficiente probe, verificate sub aspectul pertinenței, concludenții, utilității și veridicității fiecăreia, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, care în raport cu circumstanțele cauzei dovedesc vinovăția contravenientului, iar argumentele contravenientului precum că, instanța de fond nu a stabilit precum că informația publicată de el nu este adevărată, or,

chiar dacă între părțile în litigiu Popescu Ștefan și ***** există careva litigii, acestea urmau a-și rezolva aceste dispute pe cale legală, sesizând poliția cu privire la deteriorarea tufelor de viță de vie, iar faptul că contravenientul a ales să publice informații despre *****, precum că ultimul ar fi organizatorul unui grup criminal organizat, fără a avea careva probe pertinente în acest sens, bazându-se doar pe aprecierea proprie a situației, au dus la comiterea calomniei, contravenție prevăzută de art. 70 al. (1) Cod contravențional.

Astfel, faptul că Popescu Ștefan nu recunoaște comiterea faptei ca fiind o contravenție în urma căreia a fost sancționat cu 70 unități convenționale, echivalentul a 3500 lei, dar invocă că a acționat în baza dreptului de posesie și folosință asupra lotului de teren care ar fi fost deteriorat de *****, în opinia instanței de recurs reprezintă doar o metodă de apărare şi eventual de eschivare de la răspunderea contravențională, or obiecțiile acestuia sunt combătute prin ansamblul probelor acumulate în procesul contravențional şi care demonstrează indubitabil vinovăția acestuia, oferind credibilitate constatărilor agentului constatator.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează că, atât la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, cât și la examinarea acestuia, de către agentul constatator au fost întreprinse toate masurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, complet și obiectiv a circumstanțelor cauzei în conformitate cu art. 303, 382, 384, 385, 404, 440, 442 și 443 din Codul contravențional.

Respectiv, deși recurentul atât în contestație cât și în recursul declarat neagă vinovăția sa în comiterea faptei incriminate, acestea vin în contradicție cu probatoriul acumulat la caz, fiind o modalitate de eschivare de la răspundere.

6.3. În continuare**,** Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, probe ce se conțin în materialul contravențional și care au fost acumulate în corespundere cu norma legală, constituie probe utile, pertinente și concludente, care confirmă pe deplin vinovăția lui Popescu Ștefan, iar fapta comisă de ultimul întrunește elementele constituitive ale contravenției prevăzute de art. 70 al. (1) Cod Contravențional.

Obiectul juridic nemijlocit al calomniei îl constituie relaţiile sociale a căror existenţă şi desfăşurare normală sunt condiţionate de ocrotirea demnităţii persoanei.

Latura obiectivă a calomniei se realizează prin răspândirea cu bună-ştiinţă a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană.

Prin răspândire se înţelege comunicarea unei alte persoane (în afară de victimă) a unor informaţii ce nu corespund realităţii. La caz, Popescu Ștefan a răspândit pe pagina sa de Facebook precum că ***** ar fi fost organizatorul unui grup criminal, însă fără a prezenta careva probe confirmative în acesta sens.

Calomnia se consideră consumată o dată cu răspândirea cu bună știință a unor informații mincinoase ce defăimează o altă persoană.

Latura subiectivă se caracterizează numai prin intenţie directă. Motivele calomniei pot fi diferite: invidia, răzbunarea, gelozia, ştrengăria etc., însă pentru calificare ele nu prezintă interes.

Subiect al infracţiunii poate fi o persoană fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 16 ani, condiție întrunită în prezenta pricină.

Mai mult, instanța de recurs reține că, calificarea deplină şi obiectivă a împrejurărilor fiecărui caz presupune că în procesul constatării faptei contravenționale comise şi al cercetării cazului, în baza probelor acumulate, respectând strict principiile de bază ale dreptului contravențional şi ale procedurii contravenționale, este necesar să se stabilească: a fost sau nu încălcată norma materială a dreptului contravențional; vinovăția făptuitorului; făptuitorul este sau nu subiect al răspunderii contravenționale; circumstanțele atenuante şi cele agravante ale faptei iar soluționarea cazului în strictă conformitate cu legislația înseamnă că, pe lângă cercetarea corectă şi sub toate aspectele a cazului contravențional, decizia cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale trebuie să fie adoptată în strictă corespundere cu cerințele legislației în vigoare, iar tipul şi severitatea sancțiunii contravenționale aplicate trebuie să corespundă gradului de pericol social al faptei comise.

Subsecvent este de reținut că încheierea unui proces-verbal cu privire la contravenție poate fi emisă numai atunci când în acțiunile (inacțiunile) făptuitorului sânt prezente toate elementele componente ale contravenției, prevăzute în norma materială imputată (obiectul, latura obiectiva, subiectul, latura subiectiva).

Astfel, ținând cont de faptul că Popescu Ștefan la 06 mai 2023 a înjosit onoarea şi demnitatea cet. *****, postând pe reţelele de socializare „Facebook”, informaţii calomnioase care nu corespund adevărului, Colegiul consideră că agentul constatator corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional

La speță, instanța de recurs reține că Popescu Ștefan îl învinuieşte pe ***** de distrugerea bunurilor din proprietate privată, numindu-l membru al unei grupări criminale. Totodată, informaţiile răspândite de cet. Popescu Ştefan pe „Facebook,, precum că ***** ar fi fost un criminal, nu au un careva suport probatoriu, or în privinţa cet. *****, Popescu Ştefan nu a prezentat sentinţă de condamnare în acest sens.

Reieșind din motivele de fapt constatate, instanța a concluzionat că, fapta contravențională prevăzută de art. 70 alin. (1) Cod contravențional a fost probată în conformitate cu reglementările legale, ca fiind săvârșită de către Popescu Ștefan și din acest motiv procesul-verbal cu privire la contravenție urmează a fi menținut ca

fiind întocmit în urma unei analize multilaterale şi coerente a tuturor probelor, legăturii între ele și cu respectarea drepturilor persoanei atrase la răspundere contravențională.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică. Subsidiar, Colegiul notează că, nu pot fi reținute alegațiile recurentului, or, acestea vin în contradicție cu probatoriul acumulat la dosar, iar obiecțiile invocate nu constituie temeiuri de nulitate a actului contestat.

Declarativ instanța de recurs apreciază și argumentul făptuitorului precum că, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și la emiterea deciziei de sancționare, agentul constatator nu a cercetat toate circumstanțele cazului sub toate aspectele, obiectiv și multilateral, deoarece ultimul nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare nu a prezentat instanței de recurs probe contrare întru combaterea celor constatate de către agentul constatator, prin urmare în susținerea recursului, contravenientul Popescu Ștefan nu a prezentat probe ce ar demonstra nevinovăția sa, în fapta încriminată.

În contextul dat, Colegiul penal determină că la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale, a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancționării lui Popescu Ștefan.

În această privință, instanța de judecată consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia „Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu”.

În situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează, fără echivoc, comiterea de către Popescu Ștefan a acțiunilor ilicite prevăzute la art. 70 alin. (1) din Codul contravențional, astfel încât, instanța de recurs nu are temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenției este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal,

iar făptuitorul nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

6.4. Prin urmare, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

În același context, relevante sunt dezideratele din Hotărârea Curții Constituționale nr.28 din 22.11.2018, §65, în care Curtea a reținut în jurisprudența sa că, sistemul de sancționare al statului trebuie să funcționeze de o asemenea manieră încât cei vulnerabili, să fie convinși că sistemul judiciar va reacționa împotriva ilegalităților comise față de ei și nu le va tolera sau nu îi va lăsa pe făptuitori nepedepsiți. Dacă nu s-ar putea stabili o pedeapsă din cauza reglementării deficitare a legii, scopul legii contravenționale nu ar fi atins, fapt care ar alimenta scepticismul public la adresa sistemului judiciar.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

7. Instanța corect a concluzionat, că față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost dovedită pe baza constatărilor personale ale agentului constatator şi a probelor acumulate, iar recurentului i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Astfel, conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravențional al Republicii Moldova, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor

privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Colegiul notează că la stabilirea categoriei pedepsei făptuitorului, instanța de judecată a ținut cont de caracterul contravenției, de persoana vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravențională, precum şi de faptul că pedeapsa contravențională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare şi de reeducare a contravenientului care se aplică de către instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit contravenții, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi fapte contravenționale atât de către contravenienți, cât şi de către alte persoane.

Cu referire la alegațiile contravenientului expuse în cererea de recurs, referitoare la prezentarea dovezilor cu privire la dreptul de proprietate asupra terenului cu o suprafață de 700 m/p din zona de protecție a râulețului *****, care în viziunea contravenientului confirmă informațiile răspândite pe pagina de Facebook, nu pot fi reținute întrucât aceste probe denotă dreptul contravenientului asupra terenului, însă nu confirmă informația răspândită în privința lui ***** precum că este organizatorul grupului criminal organizat.

7.1. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de recurs subliniază că, recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată fără a fi invocate careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără a agrava situația contravenientului, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normelor cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art. 466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În consecință, Colegiul denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță *(Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania)*.

8. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de persoana în privința căreia a fost întocmit procesul contravențional Popescu Ștefan și va menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024, fără modificări.

9. În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 Cod Contravențional al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Recursul declarat de contravenientul Popescu Ştefan împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 05 aprilie 2024, pronunțată în cauza contravențională în privința lui **Popescu Ștefan** învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional al RM*, se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.*

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecător: ***Oxana Robu***

Judecător: ***Olga Cojocaru***

Judecător: ***Vladislav Schibin***